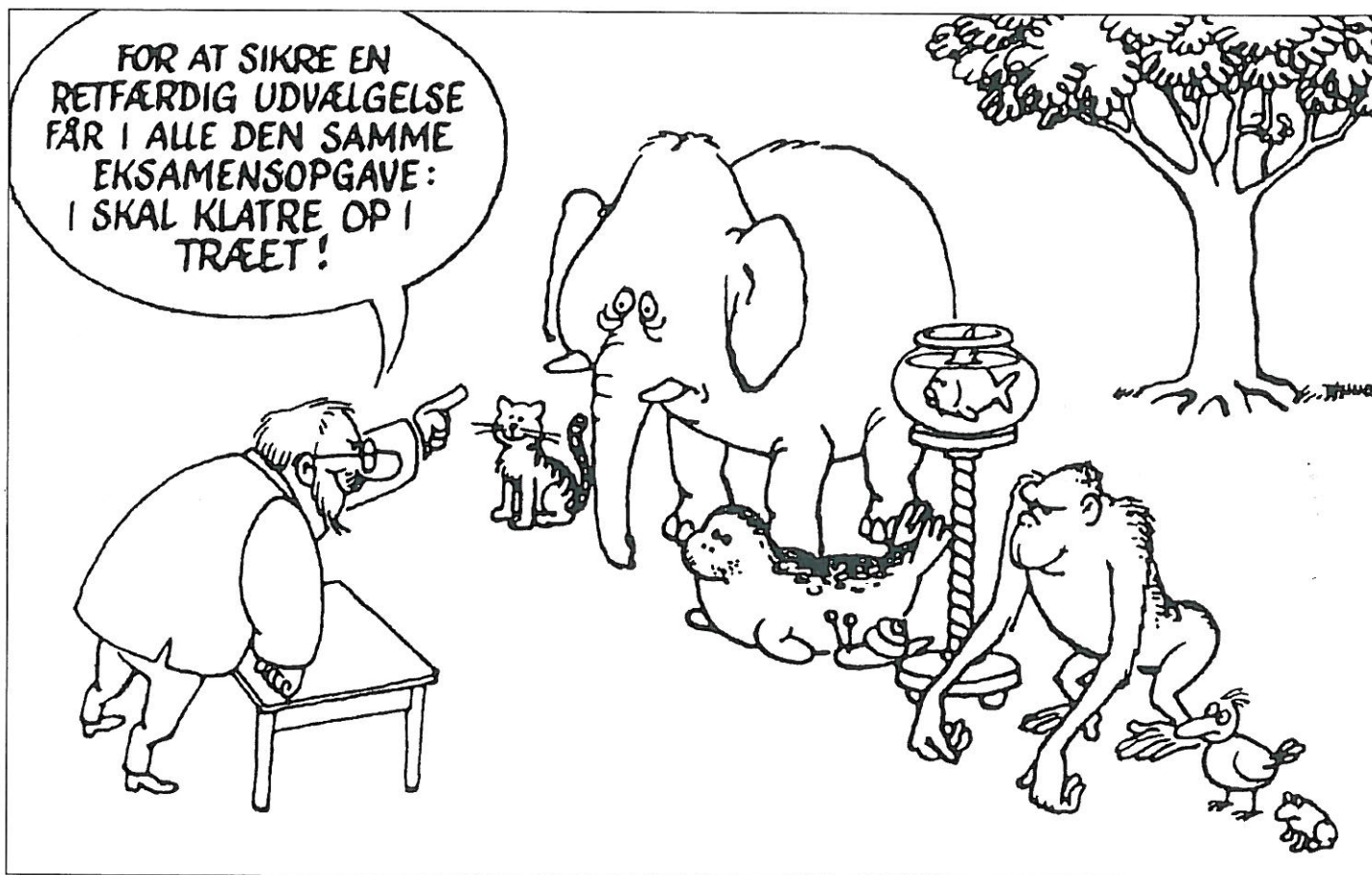

Om skolemøbler generelt og til børn med særlige behov

"At gå i for små sko!"

"Er det ikke helt urimeligt, at skobutikker skal ha' så mange forskellige sko på hylderne! Én ting er, at vi skal kunne vælge forskellige mærker, farver, hæl-højde, læstbredde m.m., samt om skoene skal ha' snøre- eller velcrolukning.

Men sko i hele og have numre, det er da bare for urimeligt!

Vi har derfor besluttet, at fremover skal der kun produceres og sælges sko i størrelserne 32 – 35 – 38 – 41 og 44! Og det er selvfølgelig helt slut med specialfremstillede sko, ortopædiske sko, fodindlæg med videre!"

Det er da virkelig at gå i for små sko, det forslag, ikke sandt!

Tænk, hvis det var virkelighed ...

Det synes latterligt på "sko-området", men hvad med hvis det nu gjaldt på området "skolemøbler"!

Indstillelige skolemøbler

På de aller fleste skoler i har eleverne efterhånden fået borde, der kan individuelt højdejusteres og skråtstilles, samt stole med fodstøtter, der også kan individuelt justeres, således at der her er tages udgangspunkt i, at alle børn er forskellige. Dette er rigtig godt – især hvis man sikrer, at hver elev har

sit eget personlige bord og sin egen personlige stol, samt at man husker, at stol og bord bliver indstillet til den enkelte elev og bliver justeret i takt med, at eleverne vokser – for ellers er det jo egentlig ligegyldigt, at de kan justeres!

De fleste ved, at hensigtsmæssige sidde-/arbejdsbevægelser fremmer skolebørns trivsel, sundhed, læring og udvikling.

Bliver møblerne ikke et par gange om året justeret, er situationen som den ovenfor beskrevne om skostørrelser!

Børn med særlige behov i specialklasser

I specialklasser har man forstået, at der skal færre børn i klasserne, at der skal flere, kyndige pædagoger og lærere pr. elev og undervisningen skal differentieres endnu mere, at der skal flere resurser til psykolog og talepædagog, at der skal flere penge til særlige undervisningsmidler og -materialer i klassen, og at det koster kassen i transport.

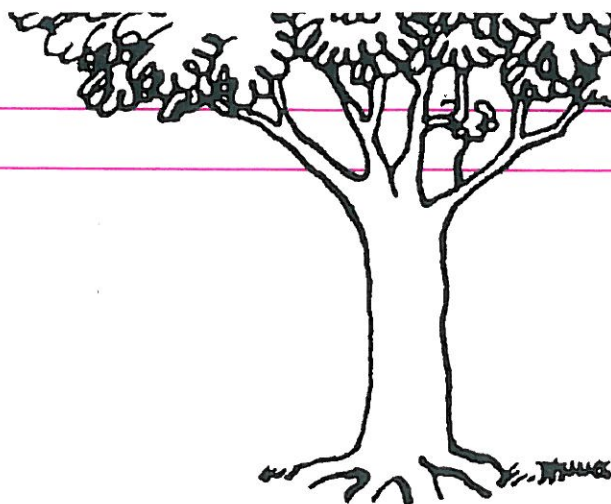
Men det er ikke tilstrækkeligt. Det er lige så betydningsfuldt, at de børn får optimale fysiske forudsætninger for trivsel, sundhed, læring og udvikling, bl.a. indeklima, lys og skolemøbler.

Børn i specialklasser er som regel endnu mere forskellige hvad angår højde og drøjde end børn i "almindelige" klasser – de kan være lige så forskellige, som dyrene på billedet ovenfor.

Jeg var på besøg i en specialklasse for nylig, hvor alle børn – store som små – sad omkring et stort bord i spisebordshøjde (ca. 72-75 cm), et bord med "runde ender", og alle børn sad på polstrede konferencestole (ca. 45 cm høje), hvor sædet hældede bagud. Simpelthen det dårligst tænkelige fysiske udgangspunkt for trivsel, sundhed, læring og udvikling! Børnene risikerer – i mere end én forstand – at blive kropumulige!

Den største elev kunne nå gulvet med fødderne, og sad og læste med krummet ryg, fordi stolesædet hælder den forkerte vej, når man skal sidde oprejst ved et bord og arbejde.

At sidde skruetrigget således er dels smadder

usundt, dels meget trættende for nakkens og rygens muskler. Det hæmmer lyst og overskud til faglig indlæring.

En lidt mindre elev sad på stolesædet med underbenene "krøllede" op under numsen. Det giver afklemning af blodomløbet i benene, hvilket dels er usundt, dels trættende, og man bliver krop-uroelig for at holde det ud. Det hæmmer lyst og overskud til faglig indlæring.

Den mindste elev i denne specialklasse sad "korrekt" på stolesædet, men med forkanten af stolesædet helt inde i knæhaserne, og benene dinglende mindst 10 cm over gulvet. Også dette giver afklemning af blodomløbet i benene, hvilket dels er usundt, dels trættende, og man bliver krop-uroelig for at holde det ud. Det hæmmer lyst og overskud til faglig indlæring.

Han var nødt til kun at have højre arms håndled understøttet, mens han skrev, for hvis han havde hele underarmen på skrivehånden understøttet og hvis han brugte venstre underarm til at holde på papiret ved den alt for høje bordplade, så ville begge skuldre sidde oppe om ørerne på ham. Så han sad konstant og holdt på sit tunge, fremadbøjede hoved med den venstre hånd, mens papiret, han skulle skrive på, rutschede!

Dette lille notat blot for at huske på og rette fokus mod, at børn i specialklasser har mindst lige så stort – om ikke større – behov for, at de får mulighed for at have individuelt tilpassede skolemøbler, såvel af hensyn til trivsel og sundhed, som for at få mere overskud til læring og udvikling.

Se endvidere:

Gjesing, G. (2006): Kroppens muligheder og kropumulige unger, Dafolos forlag:
www.gjesing-haderslev.dk